

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Ex euangelio secundum Ioannem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO CHRISTI 431.

θανάτουδὲ μὲν σαρκί, ζωοποιουδὲ πνεύματι. ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι προβυδαῖς ἐκήρυξεν ἀπίστας ποτέ.] πολλοὶ τῶν ἀγίων ἀνθρώπων προσφθιτῶν· ἀλλ' οὐδεὶς ἐκείνων ἔδοξε ἀντιμεταβεῖν ἡμᾶς τῶν θεῶν διὰ τῆς ἰδίου θανάτου· ἀλλ' οὐδὲ ἐκήρυξέ τις τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασι. πέπραχε δὲ τὸ Χρῆστος, καὶ δι' αὐτῆς καὶ ἐν αὐτῷ λελυτὴ ὠμίθη, καὶ τὸ αὐτῆς πνεύματος τῶν κόσμων σωθήει. ἀπέθανε τῶν ἡμῶν οὐχ ὡς ἀνθρώπος εἰς ἡμῶν τῶν καθ' ἡμᾶς, ἀλλ' ὡς θεὸς ἐν σαρκί, πῶς ἀπάντων ζωῆς ἀταλλάγμα τὸ ἴδιον σῶμα διδού.

Χρῆστος οὐκ ἀποθανὼν ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί.] ὡς γὰρ ὑπερέχοντος θεοῦ τῆς Χρῆστος, ὁφθαλμῶν καὶ ἐμφρόνως ὁ μαθητῆς σαρκί πεπονθέναι φησὶν αὐτῷ, ὡς ἐξ ἄλλων ἔπαθεν πλεονάζοντα φύσιν, ἢς ἀλλότριον τὸ παθεῖν. ἰδίᾳ τῶν ἡμῶν πέπονθε σαρκί, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ παθεῖν ἀμοιρεῖν εἰθισμένος ὁ ἐκ θεοῦ λόγος. θεὸς οὐκ ἄρα Χρῆστος, θεῶν ὡς μὲν ἀπαθῆς, παθητὸς δὲ καὶ πλεονάζοντα σαρκί.

Ὅτι ὁ τῆς Χρῆστος θάνατος τῶν κόσμων σωθήει.

Ἐκ τῆς καὶ Ἰωάννου βιβλίου.

ΤΑΥΤΑ ἐκ ἐγνωσαν ὁ μαθητῆς αὐτῶν τὸ προσφθιτῶν· ἀλλ' ὅτε ἐδόξασθαι ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνήθησαν ὅτι ταῦτα ἔειπεν αὐτῷ γεγραμμένα. καὶ πάλιν ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀποκρίνεται αὐτοῖς λέγων· ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, ἵνα δοξασθῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ἀμὲν ἀμὲν λέγω ὑμῖν,
Concil. Tom. 5.

catus quidem carne, vivificatus autem spiritu. In quo & his qui in carcere erant spiritibus veniens prædicavit, qui increduli fuerant aliquando. Multi ex sanctis prophetis interempti sunt; at nemo illorum, aut peccatorum causa oppetiisse, aut sua nos morte Deo obtulisse, aut spiritibus, qui in carcere detinebantur, prædicasse dictus est: præstitit hoc autem Christus. Per ipsum enim & in ipso redempti sumus, ipsiusque mors terrarum orbi salutem attulit. Mortem itaque pro nobis subiit, non ut homo quispiam nostri similis, sed ut Deus in carne, qui corpus suum pro mortalium omnium vita obtulit.

Christo igitur passo in carne. Cum Christus sit verus Deus, recte sapienterque discipulus carne illum passum affirmat. Hac enim ratione naturam illam immensam, in quam nulla perpeffio cadit, ab omni perpeffione eximit. Sua igitur carne passus est, quamquam Dei Verbum secundum se nullius perpeffionis capax est. Christus proinde Deus est, impassibilis quidem secundum divinam naturam, secundum humanam autem passibilis.

Quod Christi mors mundo salutaris.

Ex evangelio secundum Ioannem.

HÆC non cognouerunt discipuli eius primum: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt quia hæc fuerant scripta de eo. & infra: Iesus autem respondet eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Filius hominis. Amen amen dico
Ioh. c. 12. v. 16.

Bb ij

vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. Nulli dubium est, vniuersum mundum, Emmanuele mortem illius causa sustinente, seruatum esse. At iure interim queri potest, quomodo gloriam per mortem consecutus fuerit, cum ea res aperta cuiusdam infirmitatis esse videatur: vnde etiam contempta ignominia ad mortem vsq; obediens fuisse legitur. Dices forsan illum per resurrectionem glorificatum esse. Recte inquam: Vera enim est hæc doctrina. sed diuine virtute reuixit, an humana? Arbitror equidem, diuina. Cum ipsum ergo Dei Verbum carne passum dicitur, nullo pudore suffundamur. Gloriam enim, eamque Deo conuenientissimam rei exitus fortitur.

Hebr. c. 12. v. 2.
Philipp. c. 2. v. 8.

Quod vnus sit Dei Filius & Dominus Iesus Christus.

Ex epistola ad Romanos.

Rom. c. 7. v. 25. & c. 8. v. 1.

IGITUR ego ipse mente seruo legi Dei, carne autem legi peccati. Nihil ergo nunc damnationis est iis, qui sunt in Christo Iesu, qui non secundum carnem ambulant. Lex enim spiritus vite in Christo Iesu liberauit me a lege peccati & mortis. Nam quod impossibile erat legi, in quo infirmabatur per carnem, Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati, & de peccato damnauit peccatum in carne, vt iustificatio legis impleretur in nobis, qui non secundum carnem ambulamus, sed secundum spiritum. Depugnant namque aperto inter se marte caro & spiritus, hoc est sensus carnis, infitarumque

ἐδὲ μὴ ὁ κόκκος τῆς σίτου πεσὼν εἰς τὴν γῆν δόξωται, αὐτὸς μόνος μένει· ἐὰν δὲ δόξωται, καρπὸν πλείονα φέρει.] ἔστι δὲ ἐκ * ἀμφίλογον, * ἀμφίλογον, ὅτι σέσωται πᾶς ὁ κόσμος, δόξαν ὄντος ὑπὲρ αὐτῶν τῆς Ἐμμανουήλ. πλείονος ἐκείνο λέγουσιν πῶς δόξαν ὄντος ἐξάδει; καίτοι μᾶλλον μᾶλλον ἀδενείας ἔχει τὸ ζῆμα· ὅθεν καὶ αἰχμῆς κατὰ φρονήσας λέγουται, γεγονώς ὑπὸ τῆς ἐξάδει θανάτου. ἀλλ' ἴσως ἐρεῖς δεδξάσαι διὰ τὴν ἀνάστασιν αὐτόν. ὁρθῶς ἔχει, καὶ ἀληθῆς ὁ λόγος. ἀρ' οὐκ ἀνεβίω θεικῶς μᾶλλον, ἢ ἀνθρώπινως; ἀλλ' οἶμαι θεικῶς. ὅταν οὐκ αὐτὸς ὁ ἐκ θεοῦ λόγος σαρκὶ λέγουται παθεῖν, μὴ αἰχμῶν ὄντα τὸ πάθος· δόξαν γὰρ ἔχει τὸ τέλει, καὶ τοῦτο θεοπροπέ.

ANNO CHRISTI 430

Οὐ εἷς υἱὸς ὁ τῆς θεοῦ καὶ κύριος Ἰησοῦς Χριστός.

Ex τῆς πρὸς Ρωμαίους.

AP' οὐκ αὐτὸς ἐγὼ τῷ μὲν νοῦ δουλεύω νόμῳ θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ νόμῳ ἀμάρτιας. οὐδὲν ἄρα κατέκριμα πῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ὁ γὰρ νόμος τῆς πνεύματος τῆς ζωῆς ἠλυθίσεν με ἀπὸ τῆς νόμου τῆς ἀμάρτιας & θανάτου. τὸ γὰρ ἀδύνατον τῆς νόμου, ἐν ᾧ ἠδένει διὰ τῆς σαρκὸς, ὁ θεὸς ἑαυτῆς υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώματι σαρκὸς ἀμάρτιας, καὶ ὡς ἀμάρτιας, κατέκρινε τὴν ἀμάρτιαν ἐν σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα τῆς νόμου πληροῦται ἐν ἡμῖν, τοῖς μὴ κατὰ σὰρκα πεπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. [μάχον] μὲν γὰρ ὁμολογεῖται, τουτέστι τὸ φρόνημα τὸ σαρκικὸν καὶ